

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Millan, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Gibría Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Eric Forcada (Cata-
lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
qués (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Escullies, Jordi
Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Gaset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marqués, J. M. Martínez Polo, Jau-
me Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntane, Gustau Munoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alicia Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Gibría Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Rafa Gil.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

Els partits integrants del Govern de la Generalitat de Catalunya han viscut el primer episodi de confrontació. La designació de Joan Majó com a nou director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) ha posat al descobert tensions entre les formacions del Govern, especialment, entre PSC i ERC. El president de la Generalitat, Pasqual Maragall, ha optat per imposar un dels seus candidats, sense esperar aconseguir el consens que un càrrec d'aquestes característiques requereix.

No es tracta d'entrar a jutjar la vàlua personal del nou dirigent de la ràdio i televisió pública catalanes. Joan Majó és un bon tècnic i coneixedor del món de les telecomunicacions i de les noves tecnologies. Però del perfil del nou candidat, no se'n pot desprendre la seua oberta filiació política: fou alcalde de Mataró pel PSC i ministre d'Indústria i Energia de Felipe González. Una militància legítima, com la del que ha estat el seu antecessor, Vicenç Villatoro, exdiputat del Parlament de Catalunya per CiU. Però és una filiació política que resulta incòmoda quan es recorda la defensa que els partits del Govern han fet de la necessitat d'uns mitjans públics independents.

Per tant, amb aquest nomenament i amb la manera com s'ha esdevingut, es produeixen dos conseqüències, com a mínim, que debiliten la imatge del nou Govern català. D'una banda, la credibilitat de les propostes programàtiques del tripartit rep un fort colp. A més, aquesta vegada es produeix en una matèria que, tot i que no afecta directament el desenvolupament de la vida dels ciutadans i de les ciutadanes, sí que és un indicador de la salut democràtica d'un país, com ho és evidentment el model de gestió dels mitjans de comunicació públics. L'executiu català, doncs, ha perdut una bona oportunitat de demostrar una gestió pública diferent. Però, d'altra banda, l'enfrontament entre els integrants del Govern per consensuar aquest nou càrrec, amb la imposició final de l'opció del PSC i les acusacions d'ERC segons les quals s'ha vulnerat l'acord de govern, i tot plegat unes poques setmanes després de la constitució del nou executiu, generen una percepció, siga o no real, de certa improvisació i de poca cohesió.

És evident que aquest és un Govern nou, que necessita un temps per a posar a punt tots els complexos mecanismes d'una administració. És lògic, per tant, donar un període de confiança al nou executiu per a encarrilar la gestió d'un nou projecte polític. Però també és indispensable que els nous gestors de l'executiu, començant pel mateix president i fins al darrer conseller, assumen que no es poden permetre el luxe de jugar amb la seua credibilitat. Primer de tot, perquè tenen la gran responsabilitat de no defraudar tots els que van veure en el pacte de Govern entre PSC, ERC i ICV-EUiA una opció de regeneració de la política catalana. I en segon lloc perquè unes dinàmiques com aquestes se'ls girarien en contra: la ciutadania no les perdonaria.

Som a l'inici de la legislatura, tota la feina està encara per a fer. I aquest episodi serà probablement una anècdota que esborrarà el temps. Però el Govern català farà bé de prendre'n nota per evitar que es repetesquen episodis com aquests.

Als nostres lectors

Amb un apassionant recorregut per la Cerdanya —comarca plena d'episodis mítics provocats pel fet de pertànyer a dos estats alhora— iniciem aquesta setmana una sèrie de reportatges sobre les terres frontereres dels Països Catalans. En els pròxims números visitarem Fraga, Almansa o Perpinyà, però també Ulldecona i Sant Rafael. Ens adonarem de l'arbitrarietat amb què es van establir algunes d'aquestes divisions administratives, compartirem el dia a dia dels seus habitants i comprovarem com l'allargassat del mapa i les ratlles que el compartimenten no són entrebancs suficients per a trencar un espai i una cultura comuns.

A més d'EL TEMPS d'Art que acompanya aquesta revista, els comuniquem que ja és a la venda, al preu d'un euro, el segon i últim volum de "Les Veus", que recull algunes de les millors entrevistes dels 20 anys d'història del setmanari.

Víctor Maceda, redactor de tancament

CCRTV, MAL PAS